

Åndsfrihed i skolen

OPINION

af Erik Schmidt, Fyens Stiftstidende, d. 28. juni 2014

Børn-og ungerådmand, Susanne Crawley Larsen, siger til Fyens Stiftstidende, at man som medarbejder i Odense Kommune må mene det, man vil, og man må også gøre rede for det. Det er jeg glad for, at hun siger. Så er jeg sikker på, at jeg ikke har gjort noget forkert, selv om Odense Kommune har givet mig en advarsel for "negative holdninger og synspunkter".

Videre siger hun, at man som medarbejder ikke må undlade at følge lederens anvisninger. Man skal gøre, hvad lederen har besluttet. Man skal passe sit arbejde. Også denne udtalelse er jeg glad for. Jeg har nemlig ikke nægtet at følge min leders anvisninger eller nægtet at udføre en ordre. Aldrig.

Hvad har jeg da gjort? Jeg har kritiseret den nye, unge leder, der nu har været på min skole i tre måneder, for tre forhold:

- 1: Han har fremlagt en vision for skolen uden at inddrage lærerne og i øvrigt uden at forholde sig til folkeskolens gode og brede formålsparagraf.
- 2: Han har indført en ny struktur på skolen uden først at fremlægge den for medarbejderne.
- 3: Han har forbeholdt sig ret til at give lærerne forskellig, individuel forberedelsestid uden at ville offentliggøre kriterierne for tildelingen. Det har jeg kaldt "lukket ledelse".

Jeg har ikke i min nye leders korte embedstid på møder på skolen kritiseret folkeskolereformen generelt. Kun forholdt mig til de punkter, der er kommet op på vores møder.

Er jeg kritisk over for folkeskolereformen? Ja! Kan man være det, og alligevel arbejde loyalt under det nye regime? Ja! Bare spørg alle de politibetjente, der kritiserede eller stadig er kritisk over for politireformen. Medarbejdernes kritik kan og skal forbedre skrivebordsfødte reformer.

Jeg har også ifølge advarselsteksten "pisket en negativ stemning op i lærerkollegiet". Har jeg det? Nej, det har jeg ikke. Lærerne har fem dage efter indkaldelsen af mig til tjenstlig samtale haft et fagligt møde, hvor de giver udtryk for bekymring for fremtiden og utilfredshed med, at lærerne ikke bliver hørt om væsentlige spørgsmål, der vedrører deres arbejde, manglende ejerskabsfølelse til alle forandringerne, der hidrører fra skolereformen, loven, der skal regulere tjenestetiden og den nye ledelse. Desuden finder lærerne det "chokerende", at en kollega er indkaldt til tjenstlig samtale og bliver sanktioneret for at være kritisk og følelsesmæssigt påvirket på et personalemøde. Mine kolleger deler altså mine bekymringer og min kritik. Jeg har bare protesteret og sagt kritikken højt.

Med hensyn til at passe sit arbejde kan jeg yderligere berolige min arbejdsgiver med, at jeg i mine 37 år som lærer aldrig har fået så meget som en uformel henstilling for at have "negativ attitude" og nok hen over alle årene kun har haft omkring 14 sygedage.

På trods af at der findes kræfter, der ønsker at gøre skolen til en læreanstalt, er skolen vel stadig en kulturinstitution. Måske den vigtigste vi har med henblik på, at vi som folk kan lære at forstå hinanden og leve skikkelig sammen.

Vi skal lære at være et folk. Det er derfor, det hedder en folkeskole. Og det er derfor, der i folkeskolens formålsparagraf står, at skolens dagligdag skal være præget af demokrati og åndsfrihed. Ja, det står der faktisk.

Må vi så ikke bede om det? Altså åndsfrihed i skolen!